ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ἡ γυναίκα στὴν Κίνα

Δραστηριοποιεῖται μεγάλη ὀργάνωση

ΣΥΝΕΚΛΗΘΗ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΕΚΙΝΟ. Συνεκλήθη στὸ Πεκίνο, γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια, τὸ ἐθνικὸ συνέδριο γυναικῶν ποὺ ὀργανώθηκε ἀπὸ τὴν ὁμοσπονδία Κινέζων γυναικῶν, μιὰ τεράστια γυναικεία ὀργάνωση ἀνάλογη μὲ τὸ ἐργατικὸ συνδικάτο καὶ τὴν ἕνωση νεολαίας. Στὸ συνέδριο αὐτὸ δίνονται οἱ νέες κατευθυντήριες γραμμὲς γιὰ τὴ θέση τῆς γυναίκας στὴν Κίνα.

Ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια ἀδράνειας, ἡ ὁμοσπονδία δραστηριοποιήθηκε ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν παλαιμάχων ἐπαναστατῶν πού, πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια, ἀνέτρεψαν τὴ χήρα τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ, τὴν Τσιάνγκ Τσίνγκ, ἀρχηγὸ τῆς λεγομένης «Συμμορίας τῶν τεσσάρων» καὶ ἀνέλαβαν τὴν ἐξουσία. Ἡ ὁμάδα αὐτὴ κατηγορεῖ τὴ «Συμμορία τῶν τεσσάρων», ὅτι ἡ οἰκονομικὴ στασιμότης τῆς Κίνας ὀφείλεται στὴν πολιτικὴ τῆς «Συμμορίας τῶν τεσσσάρων».

Στόχος τοῦ συνεδρίου εἶναι νὰ προωθηθοῦν οἱ γυναῖκες στὴ παραγωγικὴ ἐργασία γιὰ νὰ συμβάλουν στὴν ταχεῖα ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας, ἐνῶ ὁ ἰδεολογικὸς στόχος τῆς ἰσότητας μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἔχει καταμεριστεῖ. Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα τοῦ γυναικείου περιοδικοῦ «Γυναῖκες τῆς Κίνας», ποὺ ἐπανεκδίδεται τώρα ὕστερα ἀπὸ ἕνδεκα ὁλόκληρα χρόνια. Ὅλα σχεδὸν τὰ ἄρθρα τοῦ πρώτου τεύχους του ἀφοροῦν τὴν ἄνοδο τῆς παραγωγικότητας ἢ τοῦ τεχνολογικοῦ ἐπιπέδου τῶν Κινέζων γυναικῶν, κανένα δὲ δὲν μιλάει γιὰ τὴν ἐξίσωση τῶν φύλων.

Παρὰ τὴ δημοσιότητα ποὺ δίνει ἡ κινεζικὴ κυβέρνηση στὸ γεγονὸς ὅτι τώρα οἱ γυναῖκες ἀπασχολοῦνται μὲ ἐπιτυχία σὲ ἐργασίες ποὺ ἄλλοτε ἦταν προνόμιο τῶν ἀνδρῶν, ἡ θέση τῆς γυναίκας στὴν Κίνα εἶναι πολὺ διαφορούμενη. Κατὰ τὸ νόμο, ἔχουν ἀπόλυτη ἰσότητα μὲ τοὺς ἄνδρες, ἀλλὰ ἡ πραγματικότητα εἶναι τελείως διαφορετική. Γιὰ τοὺς Κινέζους, οἱ γυναῖκες, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι τὸ ἀδύνατο φύλο, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιες οἱ γυναῖκες θέλουν νὰ ἔχουν αὐτὴ τὴ θέση καὶ ὑπεραμύνονται αὐτῆς.

Στὴν πολιτική, ἐλάχιστες γυναῖκες ἔχουν ἡγετικὲς θέσεις στὸ κόμμα ἢ στὴν κυβέρνηση. Στὴν ἐργασία οἱ γυναῖκες τοποθετοῦνται σὲ χαμηλότερα ἀμειβόμενες καὶ κατώτερες θέσεις. Στὸν ἀθλητισμό, οἱ προσπάθειες τῶν γυναικῶν εἶναι ἀπροκάλυπτα ἀντικείμενο χλευασμοῦ. Στὴ κοινωνικὴ τους ζωή, οἱ γυναῖκες εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ ντύνονται καὶ νὰ συμπεριφέρονται σύμφωνα μὲ κανόνες ποὺ δὲν ἰσχύουν γιὰ τοὺς ἄνδρες. Στὴν οἰκογένεια, τὸ πλύσιμο τῶν ρούχων καὶ στὸ ράψιμο ἐξακολουθοῦν νὰ θεωροῦνται ἀποκλειστικὰ γυναικεῖες δουλειές. Ὁ Κινέζος προτιμάει νὰ πεθάνει παρὰ νὰ τὸν δοῦν νὰ πλένει ροῦχα στὸ ποτάμι.

Τόσο οἱ ἄνδρες, ὅσο καὶ οἱ γυναῖκες δὲν ἀποδίδουν μεγάλη σημασία στὶς ἀντιφάσεις αὐτὲς μεταξὺ τοῦ νόμου καὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς του, ἀλλὰ ὑπενθυμίζουν τὶς ἀλλαγὲς ποὺ ἔχουν συντελεστεῖ ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ ὕστερα στὴ ζωὴ τῶν γυναικῶν. Στὴν παλιὰ κοινωνία ἡ γέννηση κοριτσιοῦ θεωροῦνταν κάτι τὸ φρικτό. Πολλὰ κορίτσια, τὰ ἔπνιγαν μόλις γεννιώνταν οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τους ἢ τὰ ἐγκατέλειπαν στοὺς δρόμους γιὰ νὰ πεθάνουν. Ὅσα κορίτσια ἀπόφευγαν αὐτὴ τὴν τύχη, ἔμεναν κλεισμένα στὸ σπίτι χωρὶς νὰ μορφώνονται, χωρὶς νὰ ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἔξω κόσμο καὶ χρησιμοποιοῦνταν γιὰ τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. Ὅταν τὰ χρέη τῆς οἰκογένειας πλήθαιναν, τὰ πουλοῦσαν σὲ πιὸ πλούσιες οἰκογένειες σὰν παιδιά—νύφες ἢ σὰν παλλακίδες. Τὰ κορίτσια παντρεύονταν στὶς ἀρχὲς τῆς ἐφηβικῆς τους ἡλικίας καὶ τὶς ἀγόραζε ἡ οἰκογένεια τοῦ γαμπροῦ. Ἡ οἰκογένειά της τὸ πουλοῦσε σὲ ὅποιον ἔδινε τὰ περισσότερα, πολλὲς φορὲς δὲ τὸ κορίτσι δὲν ἔβλεπε τὸν ἄνδρα της πρὶν ἀπὸ τὴ νύχτα τοῦ γάμου. Ὡς σύζυγος, συνέχιζε τὴ ζωὴ τῆς σκληρῆς σπιτικῆς δουλειᾶς. Ἂν δὲν γεννοῦσε τουλάχιστον ἕνα γιὸ τὴν ἀντικατάσταιναν μὲ ἄλλη σύζυγο ἢ παλλακίδα. Τὴν ἐκμεταλλευόταν ἀπὸ κάθε πλευρά: τὴν πουλοῦσαν σὰν ἀντικείμενο ἢ τὴν χρησιμοποιοῦσαν σὰν ὑπηρέτρια.

Στὴ νέα, ὅμως, κοινωνία, λένε σήμερα οἱ Κινέζοι, ἡ γέννηση ἑνὸς κοριτσιοῦ εἶναι εὐτυχὲς γεγονός, ὅπως ἡ γέννηση τοῦ ἀγοριοῦ. Ἀγόρια καὶ κορίτσια ἔχουν ἐξίσου τὸ δικαίωμα νὰ σπουδάζουν καὶ νὰ φροντίζουν τὴν ὑγεία τους. Ἡ οἰκονομικὴ ἀσφάλεια κατάργησε τὴν ἀνάγκη τῆς πωλήσεως τῶν κοριτσιῶν ἀπὸ τὶς οἰκογένειές τους. Τώρα οἱ κοπέλλες διαλέγουν οἱ ἴδιες τὸν σύζυγό τους καὶ μὲ τὴ διάδοση τῶν ἀντισυλληπτικῶν μέσων ἀποκτοῦν παιδιὰ ὅταν θέλουν αὐτές, μολονότι στὴν ἐκλογή τους πρέπει νὰ λαμβάνουν ὑπόψη καὶ τὶς ἐπιταγὲς τοῦ κόμματος. Οἱ πραγματικὲς αὐτὲς κατακτήσεις καθιστοῦν ἄχρηστες τὶς συζητήσεις καὶ τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐξίσωση τῶν φύλων, ἀφοῦ αὐτὴ προχωρεῖ ἤδη τὸ δρόμο της.

Ἡ ὁμοσπονδία τονίζει, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς ὑπὲρ τῶν ὁποίων κινητοποιοῦνται οἱ γυναῖκες, ἔχει καίρια σημασία γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους. Ὑπογραμμίζει ὅτι μόνο μὲ τὴν κατάκτηση τῶν σύγχρονων τεχνικῶν τῆς παραγωγῆς θὰ μποροῦσαν οἱ γυναῖκες ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὶς κοπιαστικὲς καὶ μονότονες δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ καὶ μόνο ὅταν αὐξηθεῖ ἡ παραγωγή, θὰ ὑπάρχουν ἄφθονα καταναλωτικὰ ἀγαθὰ καὶ συσκευὲς ποὺ θὰ κάνουν ἐλαφρότερες τὶς οἰκιακὲς ἐργασίες. Θέμα τοῦ συνεδρίου τοῦ Πεκίνου εἶναι «Ἐργάσου τώρα, γιὰ ν' ἀπελευθερωθεῖς ἀργότερα».

Νέες συσκευὲς γι' ἀναισθησία καὶ θεραπεία δοντιῶν

ΕΠΙΝΟΗΣΗ ΡΟΥΜΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ· Μιὰ σειρὰ ἀπὸ νέες συσκευὲς πολλαπλῶν λειτουργιῶν, γιὰ τὴ διάγνωση τὴν πρόληψη, τὴν ἀναισθησία καὶ θεραπεία τοῦ στόματος ἔχουν ἐφευρεθεῖ στὴ Ρουμανία, ἀπὸ τὸ γιατρὸ Φλορέα Ντίνου, τὴν σύζυγό του, τὴν φαρμακοποιὸ Ἔλενα Ντίνου καὶ τὸν τεχνικὸ Ἴαν Μιζιρίκωφ, τοῦ Κέντρου Στοματολογικῶν Ἐρευνῶν καὶ Βοηθείας τῆς Τσιμπούνα. Ἡ πρώτη συσκευὴ τῆς σειρᾶς αὐτῆς ἔχει ἤδη εἰσαχθεῖ, γιὰ δοκιμές, στὶς πανεπιστημιακὲς κλινικὲς καὶ στὰ νοσοκομεῖα τῆς Ρουμανίας.

Ἡ νέα αὐτὴ συσκευὴ εἶναι καρπὸς 10 καὶ πλέον ἐτῶν ἐργασίας, κυρίως ὅμως, εἶναι καρπὸς μιᾶς καινούργιας ἀντίληψης γιὰ τὸ ρόλο ποὺ παίζουν, τὰ νευρικὰ κύτταρα σὲ μιὰ ὁλόκληρη σειρὰ στοματολογικῶν παθήσεων. Ὁ καθηγητὴς Ντίνου, ἡλικίας 40 χρονῶν, ξεκίνησε ἀπὸ μιὰ βασικὴ μελέτη σχετικὰ μὲ τὴ δομὴ τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ κυττάρου.

Πραγματικά, ὁ Ντίνου δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήσει τὸ ἑξῆς: ἂν εἶναι ἀλήθεια, ὅπως δείχνουν οἱ σύγχρονες ἔρευνες, ὅτι στὸ ἐπίπεδο τοῦ σμάλτου ποὺ καλύπτει τὸ κόκκαλο τοῦ δοντιοῦ δὲν ὑπάρχουν νεῦρα, τότε γιατὶ ἔχουμε πονόδοντο; Ἕνα ἄρρωστο δόντι μᾶς πονάει ὅταν πίνουμε ἕνα παγωμένο ἢ ζεστὸ ποτὸ ἢ ὅταν εἶναι γυαλισμένο. Γιατί; Πρέπει νὰ ὑπάρχει κάτι ποὺ νὰ μεταδίδει τὸ αἴσθημα τοῦ πόνου. Μὲ βάση αὐτὸ τὸ συλλογισμό, ὁ γιατρὸς Ντίνου ἄρχισε τὶς ἔρευνές του. Ἀποσύνθεσε, τὴ δομὴ τῆς δοντίνης, τὴν ἀνέλυσε στὸ ἠλεκτρονικὸ μικροσκόπιο, ἔκαμε πολλὲς διερευνήσεις καὶ ἔτσι, κατόρθωσε νὰ ἀποκαλύψει τὴν παρουσία μυελινικῶν νευρικῶν ἰνῶν μέσα στὸ σμάλτο τῶν δοντιῶν· Τὰ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν του τὰ παρουσίασε στὰ διεθνῆ συνέδρια τοῦ Βουκουρεστίου (1974), τῆς Σόφιας (1975) καὶ τῆς Ἀθήνας (1976).

Στὴν συνέχεια τῶν ἐρευνῶν του, ἀναζήτησε τρόπους καταπολεμήσεως ὡρισμένων παθήσεων τῶν δοντιῶν. Εἶναι γνωστό, ὅτι ἀνάμεσα στὶς νευρικὲς ἶνες καὶ στὰ γάγγλια κ.λ.π. ὑπάρχουν νευρικὲς συνδέσεις, οἱ συνάψεις, ὅπου ὁ νευρικὸς παλμὸς μεταβάλλεται σὲ χημικὸ βιολογικὸ παλμό, ποὺ τὸ δημιουργεῖ τὸ νευρικὸ κύτταρο γιὰ νὰ μεταβιβάσει τὴν ἀντίστοιχη πληροφορία, δηλαδὴ τὰ αἰσθήματα τοῦ πόνου, τῆς ζέστης, τοῦ κρύου κλπ.

Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς τὶς παθήσεις ὀφείλονται στὴν «ἀπορρύθμιση» αὐτῆς τῆς συνάψεως: ἐφόσον τὸ ἠλεκτρικὸ δυναμικὸ τοῦ κυττάρου ἔχει ἀπορρυθμισθεῖ, ἐμφαίνεται μία μεταβολικὴ διαταραχὴ τῆς ἰσορροπίας ποὺ ἐπιφέρει τὴν ἀνώμαλη λειτουργία τοῦ βιοτροφισμοῦ στὶς συνάψεις.

Πῶς, λοιπόν, θ' ἀποκατασταθεῖ ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ νευρικοῦ κυττάρου; Ἀσφαλῶς μὲ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἠλεκτρικοῦ δυναμικοῦ, ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ μένει ζωντανὸ καὶ νὰ λειτουργήσει. Καὶ αὐτὴ θὰ ἐπέλθει μόνο μὲ ὡρισμένους ἠλεκτρονικοὺς παλμούς, τοὺς ὁποίους χορηγεῖ, ἀκριβώς, ἡ συσκευὴ ποὺ κατασκεύασε ὁ τεχνικὸς Μιζιρίκωφ, εἰδικὸς στὴν ἠλεκτρονική.

Ἡ ἠλεκτρονικὴ αὐτὴ συσκευή, ποὺ εἶναι μεγάλη ὅσο δύο βιβλία τοποθετημένα τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο, μπορεῖ νὰ παράγει, ἀναλόγα μὲ τὶς ἀνάγκες, κάθε λογῆς παλμοὺς ποὺ μεταδίδονται σὲ δύο ἠλεκτρόδια· Ὁ ἀσθενὴς κρατάει τὸ ἕνα στὸ χέρι του, ἐνῶ τὸ ἄλλο τοποθετεῖται ἀπὸ τὸ γιατρὸ σύμφωνα μὲ μιὰ εἰδικὴ τεχνολογία. Κανένας πόνος, καμμία ἔνεση, τίποτα. Ἀνάλογα, μὲ τὸν τρόπο ποὺ παράγονται οἱ παλμοί, ἡ συσκευὴ μπορεῖ νὰ ἐρεθίσει ἢ νὰ ἀναστείλει τὸν ἐρεθισμὸ τῶν νεύρων. Στὴν τελευταία αὐτὴ περίπτωση ἡ συσκευὴ ἀντικαθιστᾶ τὴ δυσάρεστη ἔνεση τοῦ ἀναισθητικοῦ, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ τῶν δοντιῶν γίνεται ἀώδυνα.

Ἀλλὰ ἡ συσκευὴ ἀσκεῖ καὶ θεραπευτικὰ λειτουργία. Μὲ τὸ νὰ διεγείρει τὰ διυρεύματα ὁποιουδήποτε κυττάρου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ νευρικοῦ κυττάρου, ἡ συσκευὴ βοηθάει στὸ νὰ ἀποκατασταθεῖ τὸ κύκλωμα τῆς συνάψεως ποὺ ἔχει διακοπεῖ. Ἔτσι ὁ βιοτροφισμὸς τοῦ κυττάρου ἀποκαταστάίνεται καὶ τὸ κύτταρο ξαναρχίζει νὰ λειτουργεῖ. Ἡ ἴδια συσκευὴ μπορεῖ νὰ ἐπαναφέρει τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ νεύρου ποὺ προκαλεῖ ἀνεξέλεγκτες ἐκφορτίσεις στὴ σύναψη, προκαλώντας ἔτσι παθήσεις τοῦ τύπου τῆς νευραλγίας τοῦ τριδύμου νεύρου.

Μὲ τὴν ἴδια συσκευή, ἀλλὰ χωρὶς ἐνέσεις καὶ χειρουργικὲς ἐπεμβάσεις, μποροῦν καὶ εἰσάγουν στὸν ὀργανισμὸ ὡρισμένες χρήσιμες οὐσίες. Γι' αὐτὸ ἀπαλείφουν τὸ σημεῖο ποὺ πάσχει μὲ ἕνα ὡρισμένο φάρμακο.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς πρῶτες δοκιμὲς στὶς καλλιέργειες τῶν κυττάρων καὶ ὕστερα σὲ ἐργαστηριακὰ πειραματόζωα, ἔγιναν οἱ πρῶτες δοκιμὲς τῆς συσκευῆς σὲ ἀνθρώπους. Ὁ πρῶτος ἀσθενὴς ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Φλορέα Ντίνου. Δὲν ἔπασχε ἀπὸ τὰ δόντια του, ἀλλὰ εἶχε πόνους στὴ σπονδυλική του στήλη, ἀξαιτίας μιᾶς θλάσεως. Μὲ τὴ συσκευὴ κατάφερε νὰ θεραπευθεῖ. Γιατὶ ἡ συσκευὴ αὐτὴ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὴ θεραπεία καὶ ἄλλων παθήσεων καὶ ὄχι μόνο τοῦ στόματος.

Ἡ συνέχεια τῶν ἐρευνῶν ὁδήγησε τὸν Ντίνου καὶ τὴ γυναίκα του στὴν παρασκευὴ ἑνὸς ὀρροῦ, τοῦ «Ἐφντισογκέ.», ποὺ ἔχει βιοδιεγερτικὲς ἰδιότητες. Ὁ ὀρρὸς αὐτὸς ποὺ εἶναι καθαρὸ βιολογικὸ προϊόν, ἀφοῦ ἐξάγεται ἀπὸ ὁρισμένα ὄργανα ζώων, χορηγεῖται μὲ ἐνέσεις καὶ βοηθάει τὸ ἄρρωστο κύτταρο νὰ ἀναγεννηθεῖ μὲ 20πλάσια ταχύτητα παρὰ μὲ ἄλλες θεραπεῖες. Ὁ ἀνανεωτὴς αὐτὸς τῶν κυττάρων (ποὺ δὲν ἔχει τοξικὲς ἢ δευτερογενεῖς παρενέργειες) ἐνεργεῖ μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελεσματικὸ τρόπο στὴ θεραπεία τῆς παραδόντωσης, ὅσο βαριᾶς μορφῆς καὶ ἂν εἶναι, καθὼς καὶ σὲ ὅλλες στοματοδοντικὲς παθήσεις.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΑΜΨΗ ΣΤΟΥΣ ΘΑΝΑΤΟΥΣ

Οἱ καρδιοπάθειες παραμένουν πρῶτος ἐχθρὸς τῆς ὑγείας μας

Ὀργανωμένο σύστημα ὑγείας γιὰ τὴν καταπολέμησή του

ΝΕΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΑΓΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ (Ἰδ. Ὑπ.). Οἱ καρδιοπάθειες ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα ἐχθρὸς τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου· Οἱ περισσότεροι θάνατοι προέρχονται ἀπὸ προβλήματα τῆς καρδιᾶς καὶ τῶν ἀγγείων σ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ ἰδιαίτερα στὶς διομηχανικὲς, τὶς ἀναπτυγμένες, τὶς «πολιτισμένες» χώρες τῆς Δύσης, ὅπου πραγματικὰ οἱ καρδιοπάθειες «θερίζουν» ἑκατομμύρια ἀνθρώπους κάθε χρόνο.

Στὰ τελευταῖα δέκα χρόνια, ὁ ρυθμὸς θνησιμότητας ἀπὸ καρδιαγγειακὲς παθήσεις ἔχει γίνει πολὺ ἔντονος καὶ ἀρκεῖ ν' ἀναφερθεῖ ὅτι μόνο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες «ἐξολοθρεύονται» πάνω ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο ἄτομα κάθε χρόνο, γιὰ νὰ καταλάβει κανεὶς τὸ μέγεθος τοῦ προβλήματος. Ἡ οὐσία μάλιστα βρίσκεται στὸ γεγονὸς ὅτι πρέπει νὰ ὑπολογίζονται σὲ πάρα πολὺ περισσότερες ἀπὸ ὅσο πρὶν δέκα, εἴκοσι ἢ καὶ περισσότερα χρόνια, οἱ καρδιακὲς προσβολὲς καὶ κυρίως τὰ ἐμφράγματα τοῦ μυοκαρδίου. Οἱ ἐπιστημονικὲς στατιστικὲς διαπιστώνουν ὅτι πρὶν 35—40 χρόνια, πάνω ἀπὸ τὸ 40% τῶν ἀνθρώπων, ποὺ πάθαιναν ἔμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου, πέθαιναν μέσα στοὺς ἑπόμενους δύο μῆνες. Σήμερα, τὰ 80% περίπου ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀσθενεῖς, ὄχι μόνο γίνονται καλά, ἀλλὰ ἐπανέρχονται στὶς ἐργασίες τους καὶ στὸν ρυθμὸ ποὺ εἶχε ἡ ζωή τους πρὶν πάθουν τὸ ἔμφραγμα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἂν ἕνα γενικὸ ποσοστὸ ἔστω ὡς καὶ 40% ὅσων προσβάλλονται ἀπὸ «καρδιά», δὲν χάνει τὴ ζωή του, οἱ ἀριθμοὶ τῶν θανάτων ποὺ ἀνακοινώνονται τὰ τελευταῖα χρόνια, προϋποθέτει πολὺ ὑψηλὸ δείκτη καρδιακῶν προσβολῶν, πρᾶγμα ποὺ προκαλεῖ ἰδιαίτερες ἀνησυχίες στοὺς ἐπιστήμονες. Οἱ γνώσεις, βέβαια, οἱ τρόποι ἀντιμετώπισης τῶν καρδιοπαθειῶν τὰ νέα φάρμακα, ἡ χειρουργική, ἡ χρησιμοποίηση τεχνητῶν βαλβίδων ἢ ἀκόμη καὶ οἱ μεταμοσχεύσεις, ποὺ ἀνοιξαν τὸ δρόμο σὲ νέα κεφάλαια τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας καὶ θεραπευτικῆς, συντελοῦν πάρα πολὺ στὸν περιορισμὸ τῶν θανάτων. Ὡστόσο, τὸ πρόβλημα «καρδιὰ» δὲν ἐκτοπίζεται ἀπὸ τὴν πρώτη θέση τῶν «ἐξολοθρευτῶν» τοῦ ἀνθρωπίνου γένους..

«ΔΕΝ ΒΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ»

ΚΑΤΩ ἀπὸ αὐτὲς τὶς ὄχι καὶ πολὺ αἰσιόδοξες συνθῆκες καὶ τὸ κλίμα ἀνησυχίας ποὺ δημιουργοῦν οἱ «ἀριθμοὶ» καὶ οἱ στατιστικές, φάνηκε ὄχι ἁπλῶς περίεργο, ἀλλὰ ἐκπληκτικό, πραγματικὰ μοναδικό, τὸ φαινόμενο ποὺ ἀναγγέλθηκε πρὶν λίγες μέρες ἀπὸ τὸ «Ἐθνικὸ Ἰνστιτοῦτο παθήσεων καρδιᾶς καὶ πνευμόνων», τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Πρόκειται γιὰ μιὰ διαπίστωση ποὺ προκαλεῖ τεράστιο ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ πρώτη ὄψη τροφοδοτεῖ τὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο μὲ ἐλπίδες καὶ αἰσιοδοξία. Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ὁ δρ. Ρόμπερτ Λέβυ, ἕνας ἀπὸ τοὺς κορυφαίους Ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονες, διευθυντὴς τοῦ ἰνστιτούτου παθήσεων καρδιᾶς πνευμόνων, ἀνακοίνωσε ἐπίσημα ὅτι τὸ ποσοστὸ θανάτων ἀπὸ καρδιακὲς καὶ καρδιοαγγειακὲς παθήσεις, μειώνεται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἐνῶ παράλληλα, ἡ ἴδια μείωση θανάτων παρατηρεῖται καὶ σὲ ἄλλες βιομηχανικὲς χώρες.

Στοὺς δημοσιογράφους, ποὺ ἔσπευσαν ὅπως ἦταν φυσικὸ νὰ πληροφορηθοῦν λεπτομέρειες, ὁ δρ. Λέβυ εἶπε ὅτι προς το παρόν, ἡ κάμψη αὐτὴ στὸ ποσοστὸ θανάτων ἀπὸ καρδιακὲς παθήσεις ἀποτελεῖ ἕνα «μυστήριο» ποὺ δὲν ἔχει διαλευκανθεῖ ἀκόμη. Πάντως, ὅπως εἶπε χαρακτηριστικά, «εἶναι γεγονὸς ὅτι αὐτὸ πράγματι συμβαίνει καὶ μποροῦμε αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ ἔχουμε τὴν πολυτέλεια νὰ μιλᾶμε γιὰ τὴν κάμψη μιᾶς ἀρρώστιας». Ὡστόσο, ὁ δρ. Λέβυ, καθὼς καὶ ἄλλοι ἐρευνητὲς συνάδελφοί του, διακηρυμένοι ἐπιστήμονες, σπεύδουν νὰ μετριάσουν τὴν χαρμόσυνη ἐντύπωση, λέγοντας ὅτι «δὲν πρέπει νὰ διαζόμαστε νὰ βγάλουμε συμπεράσματα. Ὀπωσδήποτε, ἀποκλείεται νὰ πρόκειται γιὰ ἕνα φαινόμενο συμπτωματικό, ἢ ἐποχιακό. Ὄχι. Μελετήσαμε τὴν κατάσταση καὶ εἴμαστε σὲ θέση νὰ ποῦμε ὅτι ὡς τὸ τέλος τοῦ 1978, σύμφωνα μὲ τὰ μέχρι τώρα δεδομένα καὶ ὡν ρυθμὸ μειώσεως τῶν θανάτων, οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ χάσουν τὴ ζωή τους ἀπὸ καρδιοπάθειες, δὲν θὰ ξεπεράσουν τὸ ἕνα ἑκατομμύριο γιὰ ὁλόκληρο τὸ χρόνο. Συγκεκριμένα, προβλέπουμε ὅτι οἱ θάνατοι θὰ φτάσουν τοὺς 960.000. Ἡ σταδιακὴ μείωση τῶν θανάτων ἀπὸ καρδιοαγγειακὲς ἀνωμαλίες ἄρχισε μετὰ τὸ 1975».

Παράλληλα μὲ τὸ ἰνστιτοῦτο παθήσεων καρδιᾶς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ «φαινόμενο» μελετήθηκε καὶ ἀπὸ τὴν παγκόσμια ὀργάνωση ὑγείας καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι πράγματι, ἐπιβεβαιώνεται ἡ ἐπιστημονικὴ διαπίστωση γιὰ κάμψη τῶν καρδιοπαθειῶν· Ὁ δρ. Φρέντερικ, Ἐπστάϊν, καθηγητὴς στὸ πανεπιστήμιο τῆς Ζυρίχης, δήλωσε αὐτὲς τὶς μέρες ὅτι τὰ στοιχεῖα. ποὺ συγκέντρωσε ἡ ὀργάνωση ὑγείας, διαπιστώνουν καὶ ἐπισημαίνουν «τὴν ἀρχὴ μιᾶς ἀλλαγῆς στὸ ποσοστὸ θανάτων ἀπὸ τὴν καρδιὰ σὲ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου. Τίποτε ὅμως δὲν εἶναι ἀκόμη ξεκάθαρο, δεδομένου ὅτι σὲ ἄλλες χώρες, μὲ χαμηλὸ ὡς τώρα ποσοστὸ θανάτων, παρουσιάζεται κάποια αὔξηση. Ὡστόσο, τὸ φαινόμενο τῆς κάμψης σὲ βιομηχανικὲς χώρες εἶναι σημαντικὸ καὶ ἐπιτρέπει ἀκόμη καὶ ὡρισμένες «τολμηρὲς ἐλπίδες» γιὰ περαιτέρω κάμψη στὸ μέλλον».

Η ΚΑΡΔΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΙΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ἐρευνητικὰ καὶ θεραπευτικὰ κέντρα τῶν προηγμένων κυρίως χωρῶν, εἶναι οἱ «κυψέλες» ὅπου ἀκατάπαυστα οἱ ἐπιστήμονες δίνουν τὴ μάχη τους ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες οἱ καρδιοπάθειες βεβαίως ἔχουν τὸ μεγαλύτερο «μερίδιο» ἐνδιαφέροντος καὶ μελέτης. Ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα «δολοφόνος» τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, ἡ καρδιοπάθεια, βρίσκεται στὸ κέντρο τοῦ στόχου καὶ ἡ ἐπίθεση τῆς ἐπιστήμης ἐναντίον της εἶναι διαρκεῖας καὶ ἐπίμονη καὶ ἐπίπονη. Ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐντυπωσιακὰ καὶ θέτουν κυριως τὶς δόσεις γιὰ τὴν μελλοντικὴ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀντιμετωπίσει ὁριστικὰ τὸ πρόβλημα μὲ ἐπιτυχία.

Ἀλλά, ἡ καρδιὰ δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ σὰν ἕνα «ἀνεξάρτητο» πρόβλημα, ἀποκομμένο ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο σύμπλεγμα νόσων καὶ παθήσεων. Ὅπως δηλώνει ὁ διευθυντὴς τῆς παγκόσμιας ὀργάνωσης ὑγείας δρ. Χ. Μάλλερ, «ἡ καρδιὰ δὲν εἶναι χωριστὸ πρόβλημα, ὀλλὰ τμῆμα τοῦ ὅλου προβλήματος ὑγείας τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου· Παρὰ τὴ μεγάλη πρόοδο ποὺ ἔχει ἐπιτευχθεῖ στὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας τῆς πλειοψηφίας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς παραμένει σὲ πολὺ χαμηλὸ ἐπίπεδο. Τὸ ἄγχος, τὸ στρὲς, ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, οἱ ἐπιπτώσεις ἐπικίνδυνες χημικὲς οὐσίες ποὺ μπαίνουν στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό, παίζουν θέβαια τὸν καταστρεπτικὸ ρόλο τους, ἀλλὰ δὲν εἶναι οἱ μόνες αἰτίες γιὰ το χαμηλὸ πόσο στὸ τῆς ποιότητας τῆς ὑγείας καὶ τὴν ἐπιδημιοπίηση, θὰ ἔλεγα, τῶν καρδιοπαθειῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμο.....».

Στὴ μεγάλη συνδιάσκεψη ποὺ ὀργάνωσαν τὸν Σεπτέμβριο στὴν πόλη Ἄλμα—Ἄτα τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, ἡ παγκόσμια ὀργάνωση ὑγείας καὶ ἡ ὀργάνωση προστασίας τοῦ παιδιοῦ τοῦ Ο. Η Ε, εἰπώθηκε ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ὅτι καθήκον τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν ποὺ συνεργάζονται στὴ Δύση, τὴν Ἀνατολὴ καὶ τὸν τρίτο κόσμο, εἶναι ἡ ἐξασφάλιση ὑγείας γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. Τὰ ἐθνικὰ καὶ κρατικὰ ὑγειονομικὰ συστήματα πρέπει νὰ ἐντείνουν καὶ νὰ προσανατολίσουν τὶς προσπάθειές τους ὄχι στὴν ἀνάπτυξη πανάκριβων εἰδικῶν κέντρων ἀλλὰ στὴν ἐξυπηρέτηση στὸν τομέα τῆς πρωτοταχικῆς ἰατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς βοηθείας.

Γιὰ τὶς περιπτώσεις τῶν καρδιακῶν προσβολων, αὐτὸ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία, γιατὶ ὅπως ἐξηγοῦν οἱ ἐπιστήμονες «πρωταρχικὴ» ἰατρικὴ καὶ νοσοκομειακὴ βοήθεια δὲν σημαινει, φυσικὰ στοιχειώδη· Μὲ τὸν